

นิทานเรื่อง หมาจิ้งจอกกับพวงองุ่น (The Fox and the Grapes)

Introduction (การแนะนำตัวเอง)

วิศณุ พิมพ์นิล: Good morning teachers and my friends. My name is Witsanu Pimpinit . I'm studying in Matthayomsuksa 2/3 at Phattharayan Witthaya School. Today I will tell you a story. The name of this story is "The Fox and the Grapes" let's get started.

นิทานเรื่อง หมาจิ้งจอกกับพวงองุ่น

The Fox and the Grapes

Vocabulary (คำศัพท์)

- summer = ฤดูร้อน
- Ripening = การสุก, การทำให้สุก
- Just = [ADV] เพิ่งจะ
- Stroll = เดินเล่น
- orchard = สวนผลไม้
- bunch = กำ (bunch of grapes พวงองุ่น)
- Quench = [VT] ระบาย (ความกระหายน้ำ, ความปรารถนา), see also: ทำให้หายอยาก
- Thirst = ความกระหายน้ำ, ความหิวน้ำ
- train = แขนงระโยงระยาง
- lofty = อยู่สูง (lofty branch กิ่งไม้สูงๆ)
- quench = ดับกระหาย, ระบายความโกรธ
- give up = เลิกล้ม ความตั้งใจหรือการกระทำ
- sour = รสเปรี้ยว
- Try = พยายาม, ความพยายาม (tried เป็นกิริยาช่อง 2 และ 3 ของ try)
- Again = อีกครั้ง

หมาจิ้งจอกกับพวงองุ่น The Fox and the Grapes

One hot summer's day a fox was strolling through an orchard till he came to a bunch of Grapes just ripening on a vine which has been trained over a lofty branch. "Just the thing to quench my thirst," quote he.

Drawing back a few paces, he took a run and a jump, and just missed the bunch. Turning round again with a One, Two, Three, he jumped up, but with no greater success.

Again and again he tried, but at last had to give up, and walked away with his nose in the air, saying "I am sure they are sour."

Moral of the story.)

"A bad workman always blames his tools."

หมาจิ้งจอกกับพวงองุ่น

The Fox and the Grapes

วันหนึ่งในฤดูร้อนอันอบอุ่น หมาจิ้งจอกตัวหนึ่งกำลังเดินอยู่ในสวนผลไม้ จนกระทั่งมาถึงพวงองุ่นพวงหนึ่งซึ่งเพิ่งสุก อยู่บนเถาองุ่นซึ่งพันระโยงระยางอยู่บนกิ่งไม้สูง “โอ้เนี่ยแหละ มันแก้อร่อยแน่” มันพูด

(ว่าแล้ว) มันก็ถอยหลังไปสองสามก้าว, ออกวิ่งแล้วกระโดดขึ้นไป, แต่มันพลาดพวงองุ่นไปนิดเดียว มันหมุนวนกลับ (ตั้งท่ามาที่พวงองุ่น) อีกครั้ง พร้อมกับพูด หึ่ง, สอง, ซ้ำ, แล้วก็กระโดดขึ้นไป, แต่ก็ไม่ได้ผลดีไปกว่า

มันพยายามแล้วพยายามอีก, แต่ในที่สุดก็ต้องเลิกล้มความคิด, และเดินจากไปเสีย โดยแหงนหน้าสุดกลืน และพูดว่า “องุ่นนี้มันเปรี้ยวแฉะๆ เลย”

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

1. “รำไม่ดีโทษปี่โทษกลอง”... หมายถึง การกระทำใดๆ ของตนที่ได้ผลออกมาไม่ดีหรือทำผิด แต่กลับไม่รับผิดชอบแล้วโทษคนอื่นหรือสิ่งอื่น แทนที่จะโทษตัวเอง...โบราณท่านจึงเปรียบไว้เหมือนกับ การร้ายรำที่ออกมาไม่ดีแทนที่จะโทษตัวเอง แต่กลับไปโทษปี่กลองผู้ให้จังหวะ
2. “คนที่ทำอะไรไม่สำเร็จ... มักหาเรื่องตำหนิว่าสิ่งนั้นด้อยค่า”